

5. pôstna nedela

„Teraz je moja duša vzrušená. Co mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Ved' práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje meno!“ (Jn 12,20-33)

Scéna príchodu Grékov hľadajúcich Ježiša sa nachádza už po jeho vstupe do Jeruzalema. Ide o veriacich v židovské náboženstvo, ktorí pochádzajú z pohanského prostredia a zúčastňovali sa púte na Veľkú noc. Ich žiadosť, sprostredkovaná apoštolmi Filipom a Andrejom, dáva Ježišovi príležitosť, aby v Jánovom evanjeliu predniesol svoju poslednú verejnú reč (v. 23-36). Tá je viackrát prerušená hlasom z neba (v. 28) a zástupom (v. 29. 34.). Jej hlavnou témou sú nastávajúce udalosti (v. 23) a ich dôsledky pre jeho nasledovníkov a ostatných.

„Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený.“ Pojmy „hodina“ a „sláva (oslávenie)“, tiahnuce sa celým evanjeliom, poukazujú na vyvrcholenie Ježišovho života. Nimi Ježiš poukazoval na svoju smrť a zmŕtvychvstanie. Už v prostredí Jeruzalema dáva posledné výzvy a upozornenia na ich príchod. Atmosféra je napätá a pašie sú na spadnutie. Ježiš je na mieste, je čas Veľkej noci, veľrada na čele s Kajfášom sa rozhodla (Jn 11,45-57) a Judáša

vnútorne zožiera nesúhlas s Ježišovým učením (Jn 12,1-11). Na prvý pohľad sa zdá, že situáciu má v ruke veľrada s Judášom. No skutočným Pánom nad udalosťami je Ježiš a jeho Otec. Aj to je zmyslom posledných verejných vyhlásení. Téma príchodu Grékov zároveň poukazuje aj na poslednú príležitosť, kedy sa k Ježišovi zhromažďujú ľudia. Ježiš ich nepriamo vyzýva, aby sa pred udalosťami „hodiny a oslávenia“ rozhodli. Bud' ho odmietnu a pridajú sa na stranu tých, čo ho chcú odstrániť, alebo sa k nemu pripoja. No zjednotenie s Ježišom znamená nasledovanie jeho osudu. Kristus to vyjadruje aj obrazom pšeničného zrna, ktoré ak „nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu.“ (Jn 12,24) Neprijatie Ježiša teda znamená akúsi seba-exkomunikáciu (seba-vylúčenie) z jeho spoločenstva. Taký človek ostane sám. Zotrvanie v spoločenstve však vyžaduje „padnutie na zem“ a „odumretie“. Je to jasný náznak Ježišovej smrti a zdieľanie jeho utrpenia v budúcnosti zo strany učeníkov. No len tak možno dospieť k „veľkej úrode“.

Smrť na kríži je podľa Ježiša nevyhnutná v tom zmysle, že sa pre ňu rozhodol a je podľa Otcovej vôle. Len to dodá zrnám

možnosť rozmnoženia sa. Ježiš to vyjadruje aj výrokom: „A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“ (Jn 12,32) Zmyslom vyvýšenia na kríži je aj zhromaždenie tak židov ako aj pohanov. Ako už pred tým prorokoval Kajfáš, „že Ježiš má zomrieť za národ, a nielen za národ, ale aj preto, aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti.“ (Jn 11,51-52) Kríž takto otvára bránu do neba a do pravého spoločenstva toho, „čo zostúpil z neba, Syn človeka.“ (Jn 3,13)

(autor: Mgr. Lukáš Durkaj, rímsko-katolícky kňaz, biblista, www.biblia.rimkat.sk)

Posledná výzva pred Veľkou nocou. Je historická, ale zároveň aj každoročne aktuálna. Na ktorú stranu sa pridám ja?

2. Ondelok 22.3.

po 5. pôstnej nedeli

„Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Co povieš ty?“ Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať.“ (Jn 8, 1-11)

Príbeh Ježišovej najväčšej učeníčky poznáme, z hriešnice - svätica. Evanjelium ponúka dva pohľady na situáciu. Farizejské

sme viac, ani menej a pri tom nás pozdvihol na jeho úroveň...

Nechajme dnes Ježišove slová prenikat' do hĺbky našich sŕdc a premýšľajme nad nimi. Budme dnes tí, ktorí prijímú a hneď neodsúdia. Nechajme sa premieňať a uverme Pravde.

Pomodlím sa strelnú modlitbu za každého jedného človeka, ktorého dnes stretnem (napr. Pane, požehnaj tohto človeka svojou milosťou a láskou.).

Pane Ježišu, daj prosím, aby som sa dnes na veci dokázal pozerat' Tvojimi očami, aby som nemal predsudky voči druhým ľuďom, ale aby som dokázal prijímať pravdu takú, aká naozaj je. Premieňaj prosím láskou srdcia mojej rodiny a všetkých, ktorých dnes stretnem.

Bonus:

Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.

(autor: Kejty, Projekt Forty For You - zamyslenia mladých pre mladých, www.facebook.com/FortyForYou)

3. Sobota 27.3.

po 5. pôstnej nedeli

„A od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú. Preto už Ježiš nechodil verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko púšte, do mesta zvaného Efraim, a tam sa zdržiaval s učeníkmi. Blízko bola židovská Veľká noc a mnohí z toho kraja vystupovali pred Veľkou nocou do Jeruzalema, aby sa očistili. Hľadali aj Ježiša. A ako stáli v chráme, navzájom si vraveli: „Co myslíte? Príde na sviatky?“ (Jn 11,45-56)

„A od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú.“ Koniec. Dvere sŕdc

veľkňazov a farizejov sa zabuchli úplne. Už ich nepresvedčí žiaden iný názor, ba dokonca, ani dobrý skutok, ktorý Ježiš vykonal. A keby len jeden. Lepšie bude, keď zomrie...

A čo ja? Kol'kokrát si zabuchnem dvere svojho srdca pred iným človekom, len preto, že sa mi nepozdáva? Ešte pred tým, než by som sa ho snažil viac spoznať, urobím si vo svojom vnútri súd a zabuchnem dvere a ďalej budujem pevnosť okolo svojho srdca. Ved' mám pravdu. Veľkňazi a farizeji sa báli, že keď všetci uveria, Rimania im zničia mesto a národ. Bojím sa ja, že pevnosť môjho srdca sa zbúra, keď sa rozhodnem viac spoznať človeka, ktorý mi nie je na prvý pohľad sympatický? A to už nehovorím o spoznávaní Ježiša. On by veľmi rád zbúral našu pevnosť, aby sme sa nechali milovať a milovali viac. Možno áno, bojím. Ale stojím to zato! Ved' napokon sa môžeme stať aj najlepšimi priateľmi, aj s Ježišom aj s tou „nesympatickou osobou“.

Skús sa na to pozrieť inak. Pane, odpusť mi, že tak jednoducho zatváram dvere svojho srdca a nesnažím sa ani spoznať tú osobu. Tú osobu, ktorá mi môže byť bratom alebo sestrou v Tebe, lebo Ty si v každom z nás. Pomôž mi na to nezabúdať a viac milovať ako súdiť.

(autor: Petruš, Projekt Forty For You - zamyslenia mladých pre mladých, www.facebook.com/FortyForYou)

poznáš odpoveď. Čo sa zdá blízko, Ty vidíš veľmi vzdialené, čo ja chcem rýchlo, pre Teba nie je podstatné. Ref: /:Bud' vôľa Tvoja, aj keď iná je než tá moja, Bud' všetko, čo chceš Ty./

Preto sa modlím, nech vôľa moja, O to Ťa prosím, nech je ako Tvoja Nauč ma prijímať z Tvojej ruky všetko, Nechcem už snívajť a potom sa pýtať: Prečo? Ref:

(autor: Kikuš, Projekt Forty For You - zamyslenia mladých pre mladých, www.facebook.com/FortyForYou)

2. Iatok 26.3.

po 5. pôstnej nedeli

„Židia zdvihli kamene a chceli Ježiša kameňovať. Ježiš im povedal: „Ukázal som vám veľa dobrých skutkov od Otca. Pre ktorý z nich ma kameňujete?“ (Jn 10, 31-42)

Často sa správame presne ako židia v tejto stati evanjelia. Ľudia, ktorí síce počúvali, čo Ježiš hovoril, no jeho slovo neprijali a neverili mu, hoci mali pred sebou Božieho syna. O to náročnejšie je prijímať Ježišove slová a veriť im v tejto dobe, keď už nie je fyzicky prítomný.

Ako často berieme do rúk kameň my?! Vyvyšujeme sa jeden nad druhého a veľa krát neuvážene odsudzujeme druhých, bez toho že by sme sa na dané veci či situácie pozreli objektívne a prenikli do hĺbky.

Musíme si len uvedomiť, že všetci sme si vo všetkom rovní. Ježiš sám vraví: „Ste bohmi... vám bolo dané Božie slovo.“ Tým stavia všetkých do jednej pozície. Nie

obviňovanie, náhle súdy, zbrklé konanie na jednej strane. Na druhej strane je Ježiš so svojim pokojom, rozvahou, postojom lásky a neodsudzovania, ktorým poukázal na zraniteľnosť a hriechnosť každého človeka, tú viditeľnú aj neviditeľnú. A ide ešte ďalej: nielen neodsúdi, ale ešte aj odpúšťa, dáva slobodu srdcu, uzdravuje minulosť a dáva budúcnosť. Dnes som možno práve ako tá žena a hľadám nový začiatok. Alebo som farizej? Aký je môj prístup, odsudzujem, alebo najprv milujem?

Kol'kokrát počas dňa vidím ľudí okolo seba a v mojej hlave sú už domnienky, kritiky, odsúdenia... veľa krát bez toho, aby som poznal príbeh tej osoby, alebo ju vôbec poznal. Hneď farizejsky odsúdím, že nie je taký "dobrý" ako ja. Dnes budem na ľudí pozerat' s milosrdenstvom a láskou ako ma to učí Ježiš. Neodsúdi hriešnika, ale odsúdi hriech a odpúšťa. Je niekto v tvojom okolí, kto potrebuje možno len počuť, že Boh neodsudzuje?

Ježišu, daj mi milosrdné srdce pripravené odpúšťať, pomôcť. Nauč ma vidieť dobro v každom človeku a milovať.

Bonus: Pieseň:

Heartbeat – Verný Boh

Nemôžem prestať myslieť na teba, nemôžem sa ťa striasť. Si ako oheň v mojom vnútri, čo páli ma, páliš ma. Si všetko, čo chcem. Si všetko, čo mám. A aj keď zdá sa, že spíš, ja tvoje meno zavolám proti búrkam, proti tmám. Si verný Boh a verný Kráľ dokončíš dielo, ktoré si vo mne začal. Verný Boh a verný Kráľ

nevzdáš sa snov, ktoré si so mnou snívaj' začal. Ohlásim zo striech, že ľúbiš mňa a ja ľúbim teba. Ohlásim zo striech, že si verný a verný a verný Kráľ (si verný a verný Kráľ). Si verný Kráľ, Woah. Si verný Kráľ, Woah.

„Ježišu, Svetlo najvyššie, daj mi poznať seba a prenikni svojím svetlom moju temnú dušu a vyplň sebou priepasť mojej duše.“
(sv. Sestra Faustína Kowalská)

(autor: Paula, Projekt Forty For You - zamyslenia mladých pre mladých, www.facebook.com/FortyForYou)

*Utorok 23.3.
po 5. pôstnej nedeli*

„Keď vyzdvihnete Syna človeka, poznáte, že Ja Som a že nič nerobím sám od seba, ale hovorím tak, ako ma naučil Otec. A ten ktorý ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, lebo ja vždy robím, čo sa páči jemu.“ Keď to hovoril, mnohí uverili v neho.“ (Jn 8,21-30)

Ježiš hovorí, že keď bude vyzdvihnutý, jeho súčasníci pochopia, čo znamená jeho nepochopiteľné „Ja Som“. Že až potom uveria, Kto ho poslal. Že ten Boh, ktorého Starý zákon označuje za tak veľkého, že sa človek naňho nemôže ani pozrieť, pretože by zomrel, ten, ktorý sa menom „Ja som, ktorý som“ predstavil Mojžišovi v horiacom kríku, je zároveň tým Ježišom, ktorého poznali, s ktorým sa plavili na jednej loďke, s ktorým jedli ryby a ku ktorému privádzali svoje deti, pretože ich mal obzvlášť rád.

Nedá sa to pochopiť rozumom, ale srdcom áno. Cestu k tomu nám Ježiš vysvetľuje. Musí byť vyzdvihnutý – pred 2000 rokmi na kríži, denne pri svätej omši a nadovšetko v našich osobných životoch. Musí byť prvý (a posledný), alfa a omega, zdroj i cieľ nášho života. Potom ho môžeme spoznať, milovať i nasledovať. Na zemi i do domu Otca.

Venujem kúsok svojho času a pozornosti niekomu, kto je pre mňa dôležitý, ale v behu života sa mu nevenujem toľko, koľko by som mal a chcel. Uprednostním ho pred sebou a venujem mu to, čo je skutočne cenné (čas, pozornosť, porozumenie, blízkosť). Môže to byť napr. Boh, Panna Mária, najbližší ľudia, rodina alebo niekto vzdialenejší.

Pane, nauč ma zoradiť si priority. Daj mi múdrosť, aby som rozlíšil podstatné od nepodstatného. Aby som mal na prvom mieste Teba - a na ďalších miestach všetko správne zrodené. Aby som sa klaňal iba Tebe a nie ľuďom, sebe ani veciam.

Bonus: Pieseň:

R. Lačný - Kríž je znakom spásy

R: Kríž je znakom spásy, kríž ten drevený, Kristom nesený z lásky, krvou zmáčaný za nás.

1. Sám si, Pane, znášal ťarchu našich vín, sám si sa oddával z lásky pod svoj kríž.
2. Pozri, Pane, hľa, tu na mňa úbohého, pomôž znášať ťarchu kríža tak ťažkého.
3. Chceme aj ja niest' svoj kríž, ťarchu svojich vín, Krista vždy nasledovať, chceme ísť stále s ním.

(autor: Mária, Projekt Forty For You - zamyslenia mladých pre mladých, www.facebook.com/FortyForYou)

*Streda 24.3.
po 5. pôstnej nedeli*

„Ježiš im odvetil: „Keby bol vašim otcom Boh, milovali by ste ma, lebo ja som z Boha vyšiel a od neho prichádzam. Neprišiel som sám od seba, ale on ma poslal.“ (Jn 8, 31-42)

Ježiš hovorí: „Neprišiel som sám od seba, ale on ma poslal.“ A preto sa nebál povedať pravdu, hoci prijat' ju bolo akokoľvek ťažké. Ani my neblúdime po svete len tak bezcieľne, aj my sme poslaní. Predovšetkým sme poslaní žiť v slobode. Prijat' pravdu o sebe a svojej slabosti je niekedy veľmi ťažké. Tým viac, že svojou slabosťou zraňujeme seba aj druhých. Ale Boh je ten, ktorý všetko môže, ten, ktorý už všetky naše slabosti dávno prekonal, ten, s ktorým pravda nebolí. Ak žijeme vo vedomí, že sme Božie deti a že Boh je stále s nami, žiadnej pravdy sa nemusíme báť. On všetko premieňa na dobré. Ak sme zlyhali, odovzdajme mu to a nechajme ho premieňať náš život na raj a nechajme ho premieňať nás na poslov jeho svätej pravdy.

Možno sa s niečím už dlhšie trápiš a nedarí sa ti zlepšiť sa. Možno si sa snažil zvládnuť problém svojimi silami. Pozvi Boha dnes špeciálne do boja s nejakou svojou slabosťou a nezabudni osláviť každé malé víťazstvo, ktoré ti dodnes pomohol vybojovať.

Drahý Bože, odovzdávam ti všetky slabosti, ktoré ma zväzujú. Ty ich, prosím, vezmi a premeň na niečo krásne a plodné. Daj mi uveriť, že v tebe môžem byť naveky slobodný, že už nemusím byť otrokom svojho tela ani svojho ducha, že môžem byť plný teba – dokonalej

lásky a pravdy. Amen.

(autor: Alžbeta, Projekt Forty For You - zamyslenia mladých pre mladých, www.facebook.com/FortyForYou)

*Štvrtok 25.3.:
Ľ vestovanie Pána.*

„Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Anjel potom od nej odišiel.“ (Lk 1, 26-38)

„Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Súhlas a rozhodnutie, ktoré zmenili dejiny. Každý z nás sa už raz rozhodoval, aj pre Boha. A keby len raz. Opakované pády, rozhodnutie znova kráčať podľa Božej vôle. Kol'kokrát si aj ja poviem, že už nevládzem, že to už nemá zmysel, veď Boha to už nemôže baviť a ani mňa nebaví stále zlyhávať. Aj tak zlyhám, načo sa znova rozhodnúť pre Boha... Prirodzený, ale nesprávny postoj.

Z ľudskej stránky je Božia láska sčasti nepochopiteľná. Má naše opakované áno zmysel? Zvíťazíme niekedy na dlhšie ako deň? Pre Boha sme víťazi, pretože bojujeme v jeho línii. Máš Duchu Svätého a ten ťa robí schopným bojovať, kráčať vpred, hoci si vyčerpaný z boja. Túži ti dať novú silu, oddych, viesť ťa tvo-

jou cestou. Na tejto ceste sú samozrejme aj ťažkosti, ale je to jedinečná príležitosť zjavovať nebeského Otca na tejto zemi. Boh do teba vložil veľa potenciálu, talentov, dobrých vlastností, darov. Nemôže ho preto rozhodit' niekoľko pádov. Ži naplno, nie je to len o prežívaní a neustáлом sťažovaní sa či trápení sa, že sme nedokonali. Áno, občas musíš padnúť, znova vstať, ale Boh tvoju svätosť naplánoval aj s týmito pádmami. Občas príde aj trápenie, ale nie si v ňom sám. Boh je s tebou.

Boh ťa nehladá dokonalého, ale ochotného. Boh sa ťa nevzdá, si navždy jeho, on sa už pre teba rozhodol a nikdy to nezmení. Ak padneš, len vstaň a znova povedz áno. Aj viac než 365-krát za rok. To nevadí. Tak veľa odvahy ísť vpred!

Znova sa naplno rozhodni pre Pána. Stojí to tvoj čas, pár slov a odvahy.

Ďakujem Ti, Ocko, že si a že to so mnou nikdy nevzdáš. Odpušť mi všetky pády, všetky momenty, keď si nebol na prvom mieste v istých oblastiach môjho života. Hovorím ti áno, znova. Hoci viem, že znova zlyhám. Neodrádza ma to, lebo tvoja láska ma ženie vpred a dáva mi silu vstať, ísť ďalej. Pomôž mi, Pane, žiť naplno, a nielen prežívať.

Bonus: Pieseň:

Krížik – Buď vôľa tvoja

Denne sa modlím: Buď vôľa Tvoja, Pri tom prosím len nech je ako moja. Nie je to ľahké prijat' to, čo nechcem, Môže to bolieť, keď pokorný byť neviem. Ja som chcel niečo a veril, že aj ty chceš, a dnes už viem to, iba Ty